Marisa Resta: «Tenim 385 nanos que estan ocupant en aquests moments uns barracons»

La regidora de Benestar Social, Salut i Ensenyament de Vilafant reivindica de nou la construcció de l'institut

La regidora Marisa Resta.

MAIRENA RIVAS

Marisa Resta (Vilafant, 1970) és la cara amable de la farmàcia de Vilafant des de fa més de vint anys –és tècnica en farmàcia– i aquest és el seu segon mandat com a regidora de l'Ajuntament. Les seves àrees: Benestar Social, Salut i Ensenyament. La vocació política i de servei al poble li ve de família. El seu pare, Delfí Resta, va ser alcalde, regidor i jutge de pau, a més d'un home molt vinculat a les entitats locals.

Marisa Resta se sent contenta d'haver seguit les passes del seu pare i entrar a treballar per al poble com a regidora. "Sé que se sent orgullosa de mi, i això m'emociona", apunta. En aquesta entrevista, la responsable de les àrees de Benestar Social, Salut i Ensenyament fa un repàs als temes que ara són la seva prioritat.

Continua amb la feina que va iniciar en l'anterior mandat?

Hi ha una continuïtat pel que fa a iniciatives creades en l'anterior mandat, com el voluntariat de la gent gran o el banc de material ortopèdic, a més de temes de gestió, però també tinc noves idees i nous projectes en vista a aquest mandat.

Cadascuna de les seves àrees té una entitat pròpia. Entenc que en l'àmbit de l'Ensenyament la prioritat es troba en aconseguir la construcció de l'edifici de l'institut.

Aquesta és la base principal. Què més voldríem nosaltres que aconseguir un edifici per al nostre institut dins d'aquests quatre anys!

Com està el tema?

Nosaltres tenim els terrenys cedits i estem en contacte amb el Departament. L'última reunió va ser l'1 de desembre. Però sabem que hi ha una llista d'espera i que econòmicament no és el millor moment per construir un institut. Tenim 385 nanos que estan ocupant en aquests moments uns barracons. Aquest any hem hagut de posar un nou barracó amb quatre aules per a les tres classes de batxillerat i el cicle. Això vol dir que hem incrementat el nombre d'alumnes i que l'any que ve, imagina't, haurem de seguir incrementant. Al final es quedaran sense pati.

Davant d'aquest panorama, la necessitat és evident i d'urgència. No parem de lluitar. Aquest any s'ha constituït una plataforma formada per pares. Ells ens poden ajudar a tenir més força davant la nostra petició. Com més siguem, més podrem collar la Generalitat, perquè és una urgència, com bé dius.

En l'àmbit de la Salut, estan ben coberts?

Tenim la sort de tenir el dispensari al nucli antic i tenim el CAP, el Centre d'Atenció Primària, que dóna servei al poble i també a la rodalia. Tenim la gran sort també que hi ha molt bona sintonia des de l'Ajuntament amb la Marta Ripoll i l'Albert Teba, la directora i l'adjunt del CAP, i amb la gent que hi treballa, amb els quals fem reunions periòdiques. Estem al dia de les mancances, de les idees, podem compartir i fer pinya, i això és molt bo.

Tenint un ambulatori tan gran com el CAP, ha fet perillar l'existència del dispensari del poble?

Va haver-hi un temps en què vam patir que es pogués tancar, però hi ha molta gent del poble que n'és usuària. Tenim molts habitants al poble. Ens fem càrrec des de l'Ajuntament del dispensari, perquè és municipal, i el CAP roda sol, depenent del Servei Català de Salut.

Quines noves aportacions s'han fet des de l'Ajuntament a aquests dos equipaments?

Pel que fa al CAP, ens hem pogut ocupar d'arreglar l'entorn, amb l'adequació del pàrquing i hem fet també l'enjardinament, a la part de davant de l'equipament. Gràcies a unes subvencions de la Diputació, hem pogut comprar per al dispensari un aparell per a electrocardiogrames i tensiòmetres, ara està pendent que comprem unes cortines especials i la desbrossadora.

Les seves àrees són eminentment socials, sobretot Benestar Social.

El que m'agrada de Benestar Social és allò que he après. Mai de la vida havia viscut tant de prop les mancances i la pobresa de la gent necessitada. Aquesta àrea m'ha fet obrir molt els ulls i m'ha permès comprovar que, quan ens pensem que tot està solucionat, encara queda molt per fer. Benestar Social m'ha tocat molt la fibra.

Com es cobreixen aquestes necessitats?

Tenim dues assistents socials que donen servei a la població, a través del Consell Comarcal. Cada dos o tres mesos em posen al dia de quina és la situació. Sempre que tenen alguna emergència, poden comptar amb fons d'una partida que tenim a l'Ajuntament per a casos puntuals. On elles no arriben, nosaltres intentem ajudar.

Podria posar un exemple?

A l'estiu, per exemple, es donen casos de famílies molt desestructurades que necessiten el servei de casal per als nens. Són nens amb problemes X als quals nosaltres hem pogut ajudar perquè surtin d'un ambient X. També hem creat el projecte Compartir taula. Ara està aturat, perquè no hi ha cap persona que el necessiti, però ha pogut cobrir la necessitat de dues persones grans, que ara ja s'han mort.

En què consisteix el projecte?

Està pensat per a aquelles persones grans que viuen soles i que tenen l'oportunitat de compartir taula per menjar a la residència Les Forques. El projecte segueix obert.

Benestar Social també és sinònim de gent gran.

El tracte amb la gent gran és molt gratificant. Estic molt en contacte amb l'associació Clau de Sol, que fa tantíssima feina per afavorir la gent gran del poble, per promoure activitats. Aquesta entitat dedica moltes hores

a fer possible la vellesa activa, promovent classes per a la gent gran de gimnàstica, ioga, informàtica, pintura, costura... a més de dinars, castanyades, playbacks...

Quins aspectes d'aquest àmbit està treballant actualment?

La veritat és que m'he fixat un objectiu: a Vilafant tenim tres casals de gent gran, un a cada nucli, amb molt pocs usuaris i el meu objectiu, en aquests tres anys i mig que queden de mandat, és dinamitzar-los. El que passa és que hi ha persones grans, les úniques que hi van, que tenen el concepte que els casals són per jugar a cartes, i no es veu que allà hi tenen la premsa, hi tenen televisió, música, tot tipus de jocs, però està infrautilitzat. He de trobar la fórmula per reactivar aquests casals. Són locals molt ben preparats on ens agradaria que hi hagués més activitat. La meva il·lusió és que aquests casals arribessin a molta més gent.

Què farem amb els amos de gossos incívics?

Aquest és un dels meus cavalls de batalla que em prenc amb molta seriositat i responsabilitat, tot i que no és fàcil. Per solucionar el problema de les caques de gossos, un problema que no és només de Vilafant sinó de tots els pobles, hauríem de multar. Sabem que hem de conscienciar la gent. Hem fet moltes campa nyes, hem fet programes i el nostre guàrdia municipal fa molta feina d'informació. Fa uns quants anys que estic amb aquesta lluita, però no acaba de donar fruits. L'incivisme és una mala sort.

Té sobre la taula el cartell de l'Aula de Cuina. Una de la nineta dels seus ulls, també?

Sí, sóc la responsable de l'Aula de Cuina i és un servei que m'estimo molt. Aquest dissabte passat hem fet un taller d'aperitius de Nadal, amb molt d'èxit. Abans, concentràvem l'activitat de l'Aula de Cuina entre els mesos de febrer i març, però la meva intenció és espaiar-ho més, fer un taller cada trimestre.

Font del document:
http://www.emporda.info/comarca/2015/12/18/marisa-resta-385-nanos-que/296229.html?utm_source=rss